

מאורות אל העבר

ח אדר תשיד | 11/02/1954

נתן אלבז

מתת אלבז - ויקיפדיה

בבוקר ח' באדר א' תשי"ד (11.2.1954) היו החיילים בבסיס הטירונים של חטיבת גבעתי עוסקים בעבודות אריגון ותחזקה. שניים מהם נתקשו לאסוף את הרימונים שחולקו קודם לכן לחיללים, ולהחזרים למיחסן. לפטע, נשמעה נקישה. אחת מניצבות הרימונים השחררה. החיל נתן אלבז לא היסס לרגע. הוא הבין כי הוא וחברו, שעסוקו בפירוק הרימונים באחד האוהלים, נמצאים בסכנה חיים. מאידך, הבין אלבז כי אם יזרוק את הרימון מחלון לאוהל יפגעו רבים. הוא אחז את הרימון וזמן עימו לתעללה סמוכה, ואז אירע הפיצוץ. כשהתפזר העשן, ראו חיילי הבסיס את גופתו של נתן, שסוכך בגופו על הרימון ומונע אסון המוני. נתן אלבז, שעלה לבדוק מהעיר ספרו שבמרוקו כמה חודשים קודם לכן, הפרק לסמל. בתקופה שבה התמודדו רבים מעולי מרוקו עם קשיי הקליטה ועם חברה שלא תמיד ידעה לכבדם ולהוקירםויות, הוכיח אלבז שגבורתם של העולים איננה נופלת מזו של ילדי הארץ הווותיקים. לננתן אלבז הוענק עיטור הגבורה לאחר מותו. מחנה צבאי גדול ליד באר שבע ורחובות בעיר ישראל נקראו על שמו.

x